

STICHTING RADIOGEMEENTE

PREKENSERIE JAARGANG 59 NR 3

Schriftlezing:
DANIËL 6 : 1 - 17

HEBT U OOK EEN OPEN VENSTER NAAR DE HEMEL? DOOR KLAAS DE BOER

Gehouden op
4 november 2012 in de
Regenboogkerk te
Oegstgeest

Er is in het leven van Daniël heel veel veranderd. Als kleine jongen is hij met de ballingschap mee gegaan en hij is naar Babel verhuisd. Toen hij nog maar een tiener was, kwam hij aan het hof van Nebukadnezar in een volkomen vreemde en misschien wel vijandige omgeving. Toen was hij er ook nog tegenin gegaan: hij wilde de koninklijke spijze niet hebben. "Geef mij maar groente in plaats van geofferd vlees." Er staat zelfs: "Daniël nam zich voor..." Hij stónd ervoor.

Dat is nu zo'n enorme geloofsstap. Dat druist misschien wel dwars tegen je kostelijke verstand in. Misschien is dat wel geloven: tegen beter weten in toch gaan... Dat heeft Daniël vele jaren gedaan.

En als je dan zo over zijn levensloop nadenkt, doe je een grote ontdekking. Dan ontdek je dat in Daniël 6, dat we gelezen hebben, Daniël een oude man geworden is. Wel tachtig jaar. Al die jaren heeft hij de Here God gediend. Hij is groot geworden en hij is oud geworden en heeft toch de Here vastgehouden. Hij is opgewassen in de genade.

Maar dan gaat Daniël niet meteen met emeritaat of pensioen. Nee. Hij blijft een voorbeeld in de strijd van het geloof. Eén ding is hetzelfde gebleven: zijn onwankelbare Godsvertrouwen. Eén ding is hetzelfde gebleven: zijn gebed, driemaal per dag. En hij zal nog één keer schitteren op zijn oude dag. In zijn grijze dagen zal hij de gewenste vruchten dragen.

Dat zeg ik vaak tegen oudere mensen die zeggen: "Mijn tijd is nu voorbij..." "Welnee, je hebt nog heel wat te betekenen. Je kunt nog een voortrekker zijn voor je kinderen en je kleinkinderen. Je kunt ze nog de weg wijzen. Je kunt nog echt richtingaanwijzer zijn. Een voortrekker, net zoals Daniël."

Daniël de vrome... Driemaal per dag bidt hij in zijn opperkamer met open vensters naar Jeruzalem, waar hij zo naar verlangde, maar dat onbereikbaar lijkt.

Och, u kent de situatie. Het volk was meegenomen vanuit Israël naar Babel en ze wonen daar al bijna zeventig jaar. Het verlangen naar Jeruzalem is groot. Ze denken aan de offers die niet gebracht worden en de feesten die niet gevierd kunnen worden, wat ze zo graag zouden willen. De tempel, waar God woonde, die er niet meer is... En je vraagt je af: waar is God?

Er zijn wel meer mensen die eraan denken, hoe het vroeger was. Als ik wel eens mensen spreek die vanuit Canada of Australië naar Nederland komen, zeggen ze: "Het was vroeger in Nederland zo mooi." Ja, zeker. Maar nu vraag je je af, zoals Daniël: waar is God?

En dat weet Daniël. Iedere dag knielt hij neer en iedere dag bidt hij om de terugkeer naar Jeruzalem. Iedere dag bidt hij in de richting van het altaar. Iedere dag bidt hij met opgeheven handen op weg naar daar, waar de offers werden gebracht. Hij weet: het is toekomstmuziek, maar het is beloofd dat we eens terug zullen gaan. Daarom bidt hij door.

Die boodschap mag ik u ook vanavond meegeven: die boodschap van toekomstmuziek. Bid maar door met open vensters naar Jeruzalem, want wij leven onder Gods belofte: het nieuwe Jeruzalem. Toekomstmuziek.

Daniël, een vrome bidder. Daniël, een Godvrezende man. Daniël, een voorbeeld. En als je een voorbeeld bent, dan val je op. Daniël was ook opgevallen. De koning wilde hem de derde heerser in zijn rijk maken. Nou, daar had hij ervaring mee. Dat was hij ook één dag geweest in de nacht dat koning Belsazar gedood werd. En nu werd hij weer gevraagd en Daniël is bereid om die verantwoordelijke taak op zich te nemen. Maar als zoiets gebeurt, komt er altijd een monster om de hoek kijken: dat is het monster van afgunst, van jaloezie, van haat. En dat monster zoekt zijn prooi. Zijn vijanden hebben een gloeiende hekel aan hem. "Wat moet je nu met zo'n vrome vent?" En dan die loerende ogen... Zijn tegenstrevers zoeken mogelijkheden om hem monddood te maken. Maar het loopt op niets uit. Hij staat in de gunst van de koning.

Maar dat monster van de afgunst is vindingrijk. Ze zullen Daniël treffen in zijn heiligste taak: zijn geloof, zijn gebed. Die open vensters moeten zijn ondergang worden. Wij hebben dat gelezen. Er wordt een edict uitgevaardigd, een wet van Meden en Perzen, dat niemand een god of een mens mocht aanbidden, behalve koning Darius. Dertig dagen lang: alleen de koning.

Darius, kunt u het begrijpen, is er in eerste instantie verrukt mee. Wat een eer voor hem! De straf op het vergrijp wordt ook meteen vastgesteld: de leeuwenkuil. De kuil, waar de leeuwen wachten op prooi, als je het niet doet. Dus, Daniël, stoppen met bidden.

Lieve mensen, zo ontmoeten we Daniël nu vlak voor de leeuwenkuil op een splitsing van wegen. Bidden doet hij al jaren. Moet hij het nu laten? Wat zou u doen? Bidden? Of... maar effe niet. Er staat natuurlijk bij: dertig dagen. Maar Daniël's vijanden wisten: als je dertig dagen niet zou bidden, dan was je dat al snel verleerd.

Daar heb ik ook ervaring mee. Mensen die gestopt zijn met bidden en het niet meer doen. Die hadden er niet eens dertig dagen voor nodig. Vraagt u het maar eens aan mensen die met de kerk en met geloven gestopt zijn, zoals ze zeggen.

Dan Daniël... Ondanks het lugubere vooruitzicht van de leeuwenkuil, gaat de oude Daniël driemaal per dag op z'n knieën om God te loven en te bidden. Er staat bij: "...zoals hij gewoon was."

Ik zeg vaak tegen jonge mensen: naar de kerk gaan en bidden, dat is een goede gewoonte. Misschien dat je dan ook in de zorg leert om God te loven. Hebben sommige christenen wel eens moeite mee. Als ze in de zorgen zitten, zijn ze met zichzelf bezig en niet met God grootmaken. Laat staan in het zicht van de leeuwenkuil, als je toekomst niet safe is.

Misschien dat lofprijzing wel iets is als dynamiet. Moet je maar eens vragen aan Paulus en Silas. Als je later in de hemel bent vraag je: "Paulus, toen je daar met Silas zat met die kapotte rug in die gevangenis in Filippi, wat heb je toen gedaan? En hoe kon je dat doen, God lof zingen: 'k Zal Zijn lof, zelfs in de nacht, zingen, daar ik Hem verwacht?'"

En de eerste christenen? Moet je je eens indenken: tot bloedens toe vervolgd. Maar ze lieten zich niet intimideren. Nee, het enige wat ze deden was: God lof brengen en de blijde Boodschap brengen. Daniël, open vensters? Het kan zelfs in mensenlevens, dat een sterfbed een preekstoel wordt. Daniël, open vensters?

Deze week is het Dankdag. Dat betekent dat heel veel kerken woensdagavond gaan danken. Danken voor alles wat wij hebben gekregen. Danken voor alles wat er is gebeurd. Bidden wordt danken, als je bidt voor de komende tijd. Bidt u nog wel eens, net zoals Daniël, dagelijks tot God? Vooral als het anders gaat dan u dacht?

Dat gebeurde nu in Babel. De tempel kon niet bezocht worden. Die was verwoest. De offers konden niet worden gebracht. Daarom bracht Daniël zijn eigen offer: het gebed, als wierook voor Gods aangezicht. Het gebed, een offer voor God. Driemaal per dag. Vaste tijd.

Moet je niet overheen lezen. Daar hebben wij aan overgehouden dat wij ook driemaal per dag eten en driemaal daags bidden tot God. Vaste tijden.

Ik ken mensen die dat doen. Vaak in een bejaardenhuis. Dat oude vrouwtje: drie maal per dag. Eerste keer, tweede keer... En toen was ik er een keer 's avonds heel laat. Ze zei: "Ik moet wel bidden, want het is 10 uur." Ik zei: "Nou, zal ik dan weggaan of zal ik nog even blijven?" Ze zei: "Je mag er wel bij blijven." Toen vouwde ze zo haar handen. Ik vergeet het nooit. "Lieve Heer, hier ben ik weer. Vandaag al weer de derde keer." En toen begon ze... Ja, verschrikkelijk belangrijk: driemaal per dag.

In de tempel in Jeruzalem werd drie keer per dag geofferd. 's Morgens, 's middags en 's avonds. Daarom bad Daniël drie keer per dag met de open vensters naar Jeruzalem. Hij bad naar de plaats, waar vroeger de tempel had gestaan. Hij bad naar de stad die God verloren had. Het was een Bijbelse opdracht. Maar Daniël deed het.

Nu hoor ik u al zeggen: "Is dat dan erg als je het doet met de ramen dicht? Daniël had toch ook de ramen dicht kunnen doen? Dat maakt toch niets uit? God hoort het toch wel." Ja, zo zijn wij, hè? Altijd een beetje schipperen. Altijd er tussendoor. Nee, Daniël, drie keer per dag met open vensters. Niet schipperen. Bidden als wierook voor Gods aangezicht.

Wij zijn schipperaars. Ik denk aan die man in de bedrijfskantine. Die bad niet. Ik zei: "Waarom niet?" Hij zei: "Dat doe ik 's morgens vroeg voor de hele dag, want in die kantine schaam ik mij." Er niet voor uit durven komen.

Daniël, waarom bid je nu drie keer per dag met open vensters? "Omdat het gezien moet worden." Daniël wist dat als hij gesloten vensters had, hij God teleur had gesteld, omdat hij er niet voor uit durfde komen dat hij contact zocht met de hemel. Dat is nu de les die wij meekrijgen vandaag. God niet teleurstellen. God heeft vertrouwen in je.

Daniël, waarom bad je nu met open ramen? "Omdat ik anders mijn geweten zou horen en voelen." Dan had Daniël een intern rollenconflict gehad, omdat hij er niet voor uit durfde komen. Wat doet u nu omdat u christen bent? Wat doe je? Open vensters.

En er staat ook nog bij: Daniël *knielde*. Ik was in de herfstvakantie in Maastricht in de Sint Servaas met mijn kleinkinderen. Toen zei ik: "Kijk, hier heb je een plankje en daar ligt een stukje vloerbedekking. Dat leggen de mensen erop. En als ze hier gaan bidden, weet je hoe ze dat doen? Dan gaan ze op de knieën." "Mag ik dat ook?" Ik zei: "Jij mag het ook." "Zal opa het ook doen?" "Opa doet het ook." Toen lagen wij daar in de Sint Servaas opa Klaas met zijn kleindochter van 7: handen samen, ogen dicht. Ik zag dat ze af en toe zo keek: heeft hij zijn ogen nu open of dicht? Maar het idee, hè. Heel belangrijk.

Daniël knielt. Dat is nu de gebedshouding. Weet u waarom? Wij knielen liever niet, wij staan liever! Wij stáán op onze rechten en wij willen stáán middenin de wereld. Knielen? Nee, knielen, dat is nederig. Nu wil de Here God dat wij knielen. Als je bij Jezus wilt komen, moet je door de knieën gaan.

Dat kun je echt beleven in Bethlehem. Daar is boven de geboortegrot van de Here Jezus een kerk gebouwd. Die had eerst een hele grote deur en die deur hebben ze verkleind tot een klein poortje. Aan de bovenkant zie je dat heel veel mensen het hoofd gestoten hebben. Om binnen te gaan moet je door de knieën gaan. Opletten! Open vensters, heel belangrijk: we moeten durven. Door de knieën gaan: je moet klein worden.

Dan staat er nog wat bij: Daniël bidt *hardop*. Je kunt het horen. Hoe gaat dat bij ons? De kamerling uit Morenland las hardop de profeet Jesaja. In de klas laat ik de kinderen nog wel eens hardop uit de Bijbel lezen. Dan kun je het zien, je kunt het horen en je kunt het begrijpen. Hardop. Open vensters. Knielen. Hardop bidden zodat het gehoord wordt. En de ogen dicht.

Ja, dat was bij ons in de kerk altijd zo. Dan had je van die lange gebeden en dan gingen de ouderlingen staan en hadden ze de ogen dicht en af en toe deed ik de ogen dan wel eens open om te kijken hoe dat ging. Toen kreeg ik van mijn vader een keer een por: "Joh, ogen dicht!" Ik zei: "Waarom dan?" Hij zegt: "Dan kun je niet kijken. Dan kun je één worden met God en kun je het alleen van God verwachten."

En met gesloten ogen ben je niet bang voor de leeuwenkuil... Open vensters, gesloten ogen, één met God. Dat betekent, dat God je heel persoonlijk kent, dat je God op Zijn woorden mag geloven, dat je een voorbeeld mag nemen aan Daniël, een vrome bidder. Dan val je op en wordt het beeld van Jezus in ons openbaar. Open vensters, dat is een levenshouding. Een echte Daniël. Want Daniël betekent "*mijn redder is God*".

Er staat wat bij wat heel belangrijk is. Er staat van Daniël: "... en God had hem lief." God heeft u lief. God houdt van u.

Nu weet ik dat je vensters van je geloof soms wel beslagen kunnen zijn door ongeloof, door twijfel, door egoïsme. Als je het dan niet meer weet, bid dan met de vensters naar Jeruzalem. Daar stond het kruis, waar de Heiland aan gehangen heeft, waar Hij eraan onderdoor is gegaan. Daar heeft Hij alles voor ons overgehad. Bid dan maar met die open vensters: "Op Uw zoenbloed pleit ik, Heiland..." Kom dan maar in berouw, in geloof, in oprechtheid, in rechtvaardigheid, in liefde. Dan neemt God alle belemmeringen weg. Misschien wel de belemmeringen tussen God en u. Misschien moet u wel een wierookoffer brengen met het zicht op het altaar, een offer van vergeving en genade. Bidden met open vensters.

Geloof u dat? Geloof u nog in de kracht van het gebed? Of bent u gestopt? Het gebed vermag veel... Heeft u open vensters? Heeft u wat te bespreken met God? Maak er dan ernst mee. Ruim alles op wat de vensters dicht houdt en kijk dan naar Daniël: driemaal per dag open vensters. Je ziet hem geknield liggen en je hoort hem bidden met zijn Heer. Want mijn Redder is God. Hem kan ik vinden door een open venster. Amen.